

Justitsministeriet

Dato: 12. marts 2010
Dok.: MKO41672
Sagnr.: 2010-792-1192

**Udkast til tale til brug for besvarelsen af samråds-
spørgsmål AG og AH af 29. januar 2010 fra Folketin-
gets Retsudvalg**

Spørgsmål AG:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor Familiestyrelsen efter 4½ år endnu ikke har besvaret henvendelse fra Landsforeningen for Bøsser, Lesbiske, Biseksuelle og Transpersoner vedrørende bestemmelsen i partnerskabsloven om anerkendelse af partnerskaber fra lande med tilsvarende lovgivning?”

Spørgsmål AH:

”Vil ministeren redegøre for, hvornår han kan tage initiativ til at sikre, at Danmark opfylder bestemmelsen i partnerskabsloven om anerkendelse af partnerskaber fra lande med tilsvarende lovgivning?”

1. De to samrådsspørgsmål vedrører begge det såkaldte tilknytningskrav i partnerskabsloven, og jeg vil derfor besvare de to spørgsmål samlet.

Tilknytningskravet i partnerskabsloven indebærer, at registrering af partnerskab kun kan ske, hvis en af parterne har bopæl her i landet og er dansk statsborger, eller begge parter har haft bopæl her i landet i de sidste to år før registreringen.

Statsborgerskab og bopæl i Norge, Sverige, Finland og Island er i loven sidestillet med dansk statsborgerskab og bopæl her i landet.

Herudover følger det af partnerskabsloven, at justitsministeren kan bestemme, at statsborgerskab og bopæl i et andet land skal sidestilles med dansk statsborgerskab og bopæl, hvis det pågældende lands lovgivning om registreret partnerskab svarer til den danske.

Med virkning fra den 1. januar 2002 blev hollandsk statsborgerskab og bopæl i Holland sidestillet med dansk statsborgerskab og bopæl her i landet. Det fremgår af den såkaldte indgåelsesbekendtgørelse.

Denne bekendtgørelse er netop blevet ændret, så også statsborgerskab og bopæl i Spanien og Belgien nu sidestilles med dansk statsborgerskab og bopæl i relation til indgåelse af registreret partnerskab.

2. De henvendelser fra Landsforeningen for Bøsser, Lesbiske, Biseksuelle og Transpersoner, som der henvises til i det ene samrådsspørgsmål, angår netop tilknytningskravet, idet landsforeningen opfordrer til, at statsborgerskab og bopæl i en række lande sidestilles med dansk statsborgerskab og bopæl i Danmark.

Som jeg for kort tid siden har oplyst i en skriftlig besvarelse til Retsudvalget, så har Familiestyrelsen besvaret landsforeningens henvendelser. Familiestyrelsen oplyste den

22. juli 2005 i et skriftligt svar til foreningen, at sidestilling af statsborgerskab og bopæl i andre lande med dansk statsborgerskab og bopæl her i landet forudsætter en nøje gennemgang af gældende ret i hvert enkelt land.

Den 17. april og 7. september 2009 orienterede Familiestyrelsen endvidere telefonisk foreningen om styrelsens igangværende undersøgelser af andre landes lovgivning.

3. Lad mig nu vende mig mod besvarelsen af spørgsmål AH. Jeg må forstå spørgsmålet sådan, at det, spørgeren efterlyser, er en redegørelse for, hvornår den gældende ordning med sidestilling af statsborgerskab og bopæl i andre lande må forventes udvidet med yderligere lande.

Som jeg allerede har nævnt, sidestiller vi i dag statsborgerskab og bopæl i de øvrige nordiske lande, Holland, Spanien og Belgien med dansk statsborgerskab og bopæl i Danmark.

For at jeg kan bestemme, at statsborgerskab og bopæl i et andet land skal sidestilles med dansk statsborgerskab og bopæl her i landet, er det en betingelse, at det pågældende land har en lovgivning om registreret partnerskab, der svarer til den danske. Om det er tilfældet, beror på en samlet vurdering af, om det pågældende lands lovgivning i samme omfang som de danske regler ligestiller registreret partnerskab med ægteskab.

Det er i den forbindelse vigtigt at understrege, at selv om et lands lovgivning måske på papiret virker sammenlignelig med den danske lovgivning om registreret partnerskab, så er det ikke givet, at det er tilfældet.

Som eksempel kan jeg nævne, at Familiestyrelsen tidligere har foretaget en nærmere undersøgelse af lovgivningen i Frankrig, hvor man har en såkaldt civil solidaritetspagt. Det er en kontrakt, der opstiller rammer for to personers samliv, og kontrakten kan indgås af både personer af forskelligt køn og personer af samme køn. I Frankrig bliver

den civile solidaritetspagt imidlertid ikke ligestillet med ægteskab i samme omfang, som de danske regler ligestiller registreret partnerskab med ægteskab.

På den baggrund har Justitsministeriet fundet, at betingelserne for at sidestille bopæl og statsborgerskab i Frankrig med dansk statsborgerskab og bopæl ikke er opfyldt.

Retsudvalget er blevet orienteret om dette i 2009.

4. Det er klart, at det for en umiddelbar betragtning ser ud til at have taget lang tid. Samtidig er det vigtigt at holde sig for øje, at det altså kræver tilbundsående undersøgelser af de enkelte landes lovgivning for at få samtlige problemstillinger belyst. Det indebærer blandt andet, at myndighederne i de pågældende lande skal kontaktes og inddrages. Og det kan erfaringsmæssigt være en meget langsom proces.

Eksemplet med den franske lovgivning – som jeg var inde på lige før – illustrerer ganske godt, hvor vigtigt det er, at vores undersøgelser af andre landes lovgivning er grundig og gennemarbejdet.

Jeg vil afslutningsvis understrege, at Justitsministeriet naturligtvis følger udviklingen i andre landes lovgivning for løbende at vurdere, om listen af lande, hvis statsborgere sidestilles med danske, kan udvides. Og helt konkret er Familiestyrelsen i færd med at undersøge en række andre landes lovgivning for at afklare, om betingelserne for at sidestille statsborgerskab og bopæl i de pågældende lande med dansk statsborgerskab og bopæl er opfyldt.

Tak.